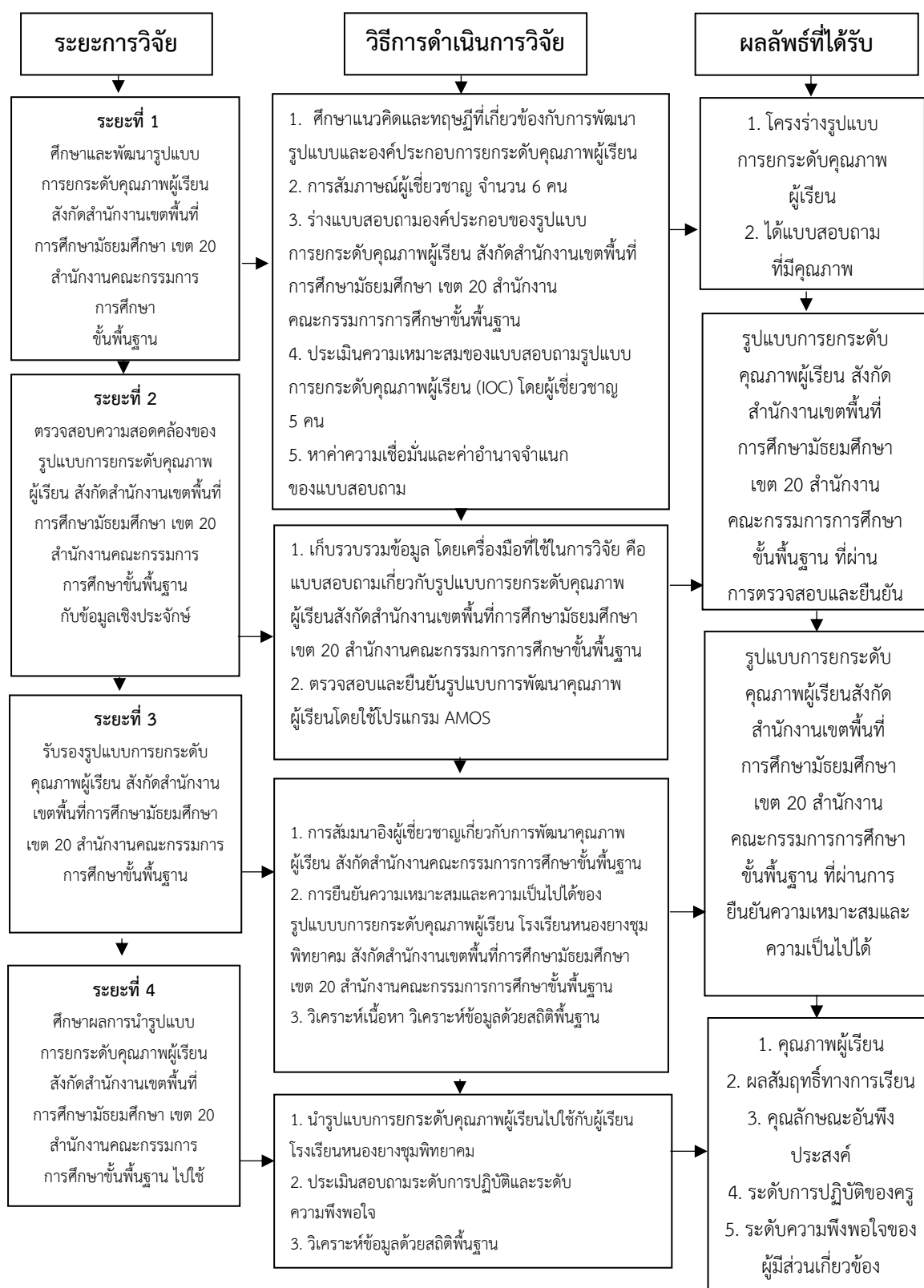

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการพัฒนารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีแนวคิดสำคัญที่ผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน คือ ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยผู้วิจัยดำเนินการ 4 ระยะ ประกอบด้วย ระยะที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระยะที่ 2 ตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ระยะที่ 3 รับรองรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ ระยะที่ 4 ศึกษาผลการนำรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ ผู้วิจัยแสดงระยะของการวิจัย วิธีดำเนินการ และผลลัพธ์ที่ได้ในแต่ละระยะเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รายละเอียดดังภาพที่ 10

ภาพที่ 10 แสดงระยะการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ผลลัพธ์ที่ได้รับ

ระยะที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การศึกษาในระยะนี้ เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์ประกอบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน เพื่อหาแนวคิด หลักการ ตัวบ่งชี้พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของผู้เรียนให้มีคุณภาพที่สูงขึ้น เป็นพื้นฐานในการกำหนดวิธีการหรือกระบวนการยกระดับคุณภาพผู้เรียน เพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน และโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาศึกษา ศึกษาวิเคราะห์และข้าราชการครู เพื่อหาแนวคิด หลักการและองค์ประกอบที่จะพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สถานศึกษากำหนด โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

1. การศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน เพื่อพัฒนารูปแบบและตัวบ่งชี้การยกระดับคุณภาพผู้เรียน

การศึกษาในขั้นตอนนี้ เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.2 วิธีการศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ แล้วนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ดังนี้ คุณภาพผู้เรียนและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความหมายของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แนวคิดทฤษฎีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แนวคิดทฤษฎีการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและองค์ประกอบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน

การศึกษาในขั้นตอนนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ได้ดำเนินการดังนี้

สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษา เป็นการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2.2 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน เพื่อนำมาส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการยกระดับคุณภาพผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย

2.2.1 กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้ที่รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 2 คน โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับการศึกษาปริญญาเอก หรือสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษา

2) เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษาวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป และดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

3) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษามาไม่น้อยกว่า 10 ปี

2.2.2 กลุ่มศึกษานิเทศก์ จำนวน 2 คน โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับการศึกษาปริญญาเอก หรือไม่ต่ำกว่าปริญญาโท ที่เกี่ยวข้องกับทางการศึกษา

2) เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ หรือชำนาญการพิเศษขึ้นไป และดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

3) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่มาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี

2.2.3 กลุ่มข้าราชการครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ หรือ วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก หรือสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้

2) เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ หรือครูเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ และดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง

ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ศิษยานิเทศก์และข้าราชการครู ผู้วิจัยมีกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.3.1 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอน ดังนี้

2.3.1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน และการสร้างแบบสัมภาษณ์ (สิน พันธุ์พินิจ, 2554)

2.3.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารในข้อ 2.3.1.1 เพื่อนำมา กำหนดประเด็นที่ต้องการทราบเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน จากผู้บริหารโรงเรียน มัธยมศึกษา ศิษยานิเทศก์และข้าราชการครู

2.3.1.3 สร้างแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ศิษยานิเทศก์และ ข้าราชการครู ครูผู้สอน ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.3.1.4 กำหนดกรอบแนวคิด เนื้อหา ประเด็น ขอบข่ายโครงสร้างของคำถาม และรูปแบบการสัมภาษณ์ ซึ่งมีจุดเน้นในเรื่องการพัฒนารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน

2.3.1.5 ร่างคำถามแบบสัมภาษณ์โดยกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน มัธยมศึกษา ศิษยานิเทศก์และข้าราชการครู ประกอบด้วย

- 1) ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
- 2) ตอนที่ 2 สภาพการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ประเด็นหรือสาเหตุที่ ส่งผลให้คุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนตกต่ำหรือด้อยคุณภาพ กระทบต่อคุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

2.1) ท่านมีแนวคิดที่ สภาองค์กรประกอบของรูปแบบการยกระดับ คุณภาพผู้เรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในปัจจุบันมีปัญหาหรือไม่ และปัญหานั้นมีลักษณะอย่างไร ในประเด็นดังต่อไปนี้

2.1.1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ขององค์กร ซึ่งหมายถึง ภาพที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ที่ได้จากการวิเคราะห์อดีต ปัจจุบัน แล้วสามารถคาดการณ์ในอนาคตได้ว่า องค์กรจะมีความก้าวหน้าอยู่ในระดับใด ซึ่งผู้บริหารองค์กร จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรที่ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน ที่น่าสนใจ มีทิศทาง และระบุเป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน กระตุ้นให้บุคคล ในองค์กรเกิดความรู้สึกผูกพัน มีความมุ่งมั่นพยายามในการปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ สามารถ หล่อหลอมวิสัยทัศน์นั้นลงสู่นโยบาย แผนงาน และเป็นกิจวัตรประจำวันภายในองค์กร สมาชิกใน องค์กรมีความเสียสละประโยชน์ส่วนตน เพื่อมุ่งมั่นในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์นั้น อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

2.1.2) ด้านการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งหมายถึง กระบวนการ ทำงานที่เป็นระบบ เป็นวงจร เชื่อมโยง บุคลากรในสถานศึกษามีการร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ

เป้าหมายของหลักสูตร และการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างชัดเจนว่ามีเป้าหมายเพื่ออะไร ทั้งโดยส่วนรวมและส่วนย่อยของหลักสูตร จากนั้นเลือกเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการ ประเมินผล และกำหนดรูปแบบการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน ซึ่งการดำเนินการจะเป็นไปอย่างต่อเนื่อง จึงจะทำให้การพัฒนาหลักสูตรดำเนินไปอย่างครบถ้วนและเกิดผลดี นั่นคือ ได้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ

2.1.3) ด้านการทำงานเป็นทีม ซึ่งหมายถึง ความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา มีการกำหนดโครงสร้างขององค์กร กำหนดจุดมุ่งหมาย บทบาทหน้าที่ อย่างเป็นระบบ มีปฏิสัมพันธ์กัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้บุคลากรในทีมเกิดความพึงพอใจ ร่วมใจกัน ทำให้งานบรรลุตามเป้าหมาย

2.1.4) ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน ซึ่งหมายถึง ความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ ความสามารถตามบทบาทหน้าที่ที่สำคัญตามโครงสร้างขององค์กร ผู้บริหารมีการบริหารแบบเชิงรุก มีภาวะผู้นำ สามารถวางแผน จัดองค์กรอย่างเป็นระบบ มีแรงจูงใจในการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนาเกี่ยวกับระบบใหม่ ๆ ซึ่งสามารถลดขั้นตอนการทำงานให้สะดวกและรวดเร็ว ทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ และบุคลากรในองค์กรได้รับการยกย่อง มีความเชื่อมั่น ความก้าวหน้า และได้พัฒนาความรู้ความสามารถในการทำงาน ทำให้แต่ละบุคคลมีประสิทธิภาพและเกิดผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน

2.1.5) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง ความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา จัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยอาศัยการ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันทั้งผู้สอน ผู้เรียน สิ่งแวดล้อม ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายและเกิดประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ผู้เรียนนำไปใช้ประโยชน์ได้

2.1.6) ด้านการเลือกใช้สื่อการสอน ซึ่งหมายถึง ความสามารถของครูผู้สอนที่มีความรู้ในการเลือกและมีทักษะในการใช้สื่อ เลือกใช้สื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์หรือ จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยให้เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ ประสบการณ์ของผู้เรียนและวิธีการสอน เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ได้เร็ว เกิดการเรียนรู้และความคิดรวบยอด สื่อเป็นเครื่องมือที่เร้าใจและ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.7) ด้านการส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง ความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา ในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้มี คุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นการจัดบรรยากาศทางกายภาพ ซึ่งได้แก่ อาคาร สถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด สนามกีฬา เป็นต้น ตลอดจนขนาดของห้องเรียน จำนวนผู้เรียน สี แสง เสียง อุณหภูมิ การถ่ายเทอากาศ สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ เป็นต้น

สำหรับบรรยากาศทางด้านสังคมและจิตวิทยา ได้แก่ บุคลิกภาพ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียนภายในห้อง ทำให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ มีความมั่นใจในตนเอง และมีทัศนคติที่ดีต่อครู และเพื่อน ครูต้องสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น มีความสุข สนุกสนาน ปลอดภัยและอยากมาโรงเรียน อันจะผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2.1.8) ด้านการวัดผลและประเมินผล ซึ่งหมายถึง ความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา ให้ความสำคัญในการวัดผลและประเมินผลแก่ผู้เรียน โดยการสังเกต การสัมภาษณ์ และการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้ง การเลือกใช้เครื่องมือและวิธีการวัดในการประเมิน ได้แก่ แบบทดสอบ แบบประเมิน แบบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ฯลฯ ตามสภาพจริง โดยเป็นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนแต่ละคนเป็นรายภาค/รายปี เมื่อการประเมินผลสิ้นสุดลง จึงนำผลการประเมินมาพิจารณาตัดสิน การเลื่อนชั้นและอนุมัติการจบหลักสูตรของผู้เรียน เพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นต่อไป

2.1.9) ด้านการพัฒนาตนเอง ซึ่งหมายถึง ความสามารถของครูผู้สอนในการแสวงหาและเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ ทักษะและประสบการณ์ของตนเองเพื่อเป็นความก้าวหน้าในสายงานหรืออาชีพในอนาคต มีความอดทนและพยายาม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค รู้จักวินิจฉัยตนเองตามความเป็นจริงก่อนเพื่อทราบจุดอ่อนจุดแข็งของตนเอง พร้อมยอมรับเพื่อปรับเปลี่ยนตนเองให้เห็นคุณค่าในตนเอง พยายามสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเอง แสวงหาความรู้ และสะสมประสบการณ์การทำงานอย่างมืออาชีพ เพื่อสร้างพลังในตนเองให้สามารถเผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน และนำความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์มาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2.1.10) ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ ซึ่งหมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการคิด จำแนกแยกแยะ สิ่ง/เรื่อง/ข้อมูลองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ วิเคราะห์ออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อความ รูปแบบ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และนำไปใช้ในการวิเคราะห์ตามจุดมุ่งหมาย ส่งผลต่อผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับสถานการณ์อื่น ๆ ในเชิงสร้างสรรค์

2.1.11) ด้านกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง ความสามารถของผู้เรียน ในการเพิ่มพูนความรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวร ซึ่งมีผลมาจากประสบการณ์และการฝึกฝนจนเป็นนิสัย มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตนเองและสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ รับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

2.1.12) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งหมายถึง คุณลักษณะของผู้เรียนที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง ที่ฝึกใฝ่ในการเรียนรู้ แสดงถึงความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ โดยจะเป็นผู้ที่มีความทะเยอทะยาน มีความเชื่อมั่นในตนเอง ตั้งใจมุ่งมั่นในการเรียนรู้ให้สำเร็จตามมาตรฐานและเป้าหมายที่ชัดเจน มีความรับผิดชอบ มีความเพียรพยายาม ไม่ย่อท้อต่อปัญหา/อุปสรรคและมีความอดทนสูงจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2.1.13) ด้านมีเจตคติต่อการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง ผู้เรียนมีความรู้สึก นึกคิด ความคิดเห็น ความเชื่อและแนวโน้มพฤติกรรม หรือลักษณะท่าทางที่จะตอบสนองต่อประสบการณ์หรือต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ หรือเป็นการสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ การเกิดเจตคติ เป็นผลมาจากสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู ประสบการณ์เดิม การถ่ายทอดจากบุคคล สื่อต่าง ๆ และ ความต้องการของบุคคล เจตคติมีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาเจตคติของตนเองได้ ขึ้นอยู่กับกลุ่มอ้างอิงและบุคคลอ้างอิง ซึ่งใช้อิทธิพลทางสังคมเป็นเกณฑ์ ซึ่งเป็นตัวแบบ สามารถทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงแนวความคิด ความเชื่อ และเกิดการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้

2.1.14) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวและเพื่อน ซึ่งหมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวและเพื่อน หมายถึง ผู้เรียนมีความผูกพันกับบุคคลในครอบครัวและเพื่อน ในด้านอารมณ์และความรู้สึก โดยสามารถยอมรับและปรับตัวเองให้อยู่ร่วมกันในสังคม ครอบครัวและสังคมภายนอกได้อย่างมีระเบียบแบบแผน กฎ กติกา ไม่ละเมิดสิทธิซึ่งกันและกัน ส่วนในด้านของการคบเพื่อนที่ดี มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนม ไว้วางใจซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือกัน จะชักนำกันไปในทางที่ดี ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามลำดับ

2.2) ท่านมีแนวคิดว่า องค์ประกอบการยกระดับคุณภาพผู้เรียนที่ควรส่งเสริม พัฒนาให้แก่ผู้เรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีองค์ประกอบอย่างไร ในประเด็นดังต่อไปนี้

2.2.1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ขององค์กร ซึ่งหมายถึง ภาพที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ที่ได้จากการวิเคราะห์อดีต ปัจจุบัน แล้วสามารถคาดการณ์ในอนาคตได้ว่า องค์กรจะมีความก้าวหน้าอยู่ในระดับใด ซึ่งผู้บริหารองค์กร จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน ที่น่าสนใจ มีทิศทาง และระบุเป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน กระตุ้นให้บุคคลในองค์กรเกิดความรู้สึกผูกพัน มีความมุ่งมั่นพยายามในการปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ สามารถหล่อหลอมวิสัยทัศน์นั้นลงสู่นโยบาย แผนงาน และเป็นกิจวัตรประจำวันภายในองค์กร สมาชิกในองค์กร

มีความเสียสละประโยชน์ส่วนตน เพื่อมุ่งมั่นในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์นั้นอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

2.2.2) ด้านการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งหมายถึง กระบวนการทำงานที่เป็นระบบ เป็นวงจร เชื่อมโยง บุคลากรในสถานศึกษามีการร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายของหลักสูตร และการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างชัดเจนว่ามีเป้าหมายเพื่ออะไร ทั้งโดยส่วนรวมและส่วนย่อยของหลักสูตร จากนั้นเลือกเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการประเมินผล และกำหนดรูปแบบการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน ซึ่งการดำเนินการจะเป็นไปอย่างต่อเนื่อง จึงจะทำให้การพัฒนาหลักสูตรดำเนินไปอย่างครบถ้วนและเกิดผลดี นั่นคือ ได้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ

2.2.3) ด้านการทำงานเป็นทีม ซึ่งหมายถึง ความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา มีการกำหนดโครงสร้างขององค์กร กำหนดจุดมุ่งหมาย บทบาทหน้าที่ อย่างเป็นระบบ มีปฏิสัมพันธ์กัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้บุคลากรในทีมเกิดความพึงพอใจ ร่วมใจกัน ทำให้งานบรรลุตามเป้าหมาย

2.2.4) ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน ซึ่งหมายถึง ความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ความสามารถตามบทบาทหน้าที่ที่สำคัญตามโครงสร้างขององค์กร ผู้บริหารมีการบริหารแบบเชิงรุก มีภาวะผู้นำ สามารถวางแผน จัดองค์กรอย่างเป็นระบบ มีแรงจูงใจในการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนาเกี่ยวกับระบบใหม่ ๆ ซึ่งสามารถลดขั้นตอนการทำงานให้สะดวกและรวดเร็ว ทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ และบุคลากรในองค์กรได้รับการยกย่อง มีความเชื่อมั่น ความก้าวหน้า และได้พัฒนาความรู้ความสามารถในการทำงาน ทำให้แต่ละบุคคลมีประสิทธิภาพและเกิดผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน

2.2.5) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง ความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา จัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันทั้งผู้สอน ผู้เรียน สิ่งแวดล้อม ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายและเกิดประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ผู้เรียนนำไปใช้ประโยชน์ได้

2.2.6) ด้านการเลือกใช้สื่อการสอน ซึ่งหมายถึง ความสามารถของครูผู้สอนที่มีความรู้ในการเลือกและมีทักษะในการใช้สื่อ เลือกใช้สื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยให้เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ ประสบการณ์ของผู้เรียนและวิธีการสอน เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ได้เร็ว เกิดการเรียนรู้และความคิดรวบยอด สื่อเป็นเครื่องมือที่เร้าใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.7) ด้านการส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง ความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา ในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้มี คุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นการจัดบรรยากาศทางกายภาพ ซึ่งได้แก่ อาคาร สถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด สนามกีฬา เป็นต้น ตลอดจนขนาดของห้องเรียน จำนวนผู้เรียน สี แสง เสียง อุณหภูมิ การถ่ายเทอากาศ สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ เป็นต้น สำหรับ บรรยากาศทางด้านสังคมและจิตวิทยา ได้แก่ บุคลิกภาพ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน ผู้เรียน กับผู้เรียนภายในห้อง ทำให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ มีความมั่นใจในตนเอง และมีทัศนคติที่ดีต่อครู และเพื่อน ครูต้องสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น มีความสุข สนุกสนาน ปลอดภัยและอยากมาโรงเรียน อันจะผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2.2.8) ด้านการวัดผลและประเมินผล ซึ่งหมายถึง ความสามารถ ของบุคลากรในสถานศึกษา ให้ความสำคัญในการวัดผลและประเมินผลแก่ผู้เรียน โดยการสังเกต การสัมภาษณ์ และการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งการเลือกใช้เครื่องมือและวิธีการวัดในการประเมิน ได้แก่ แบบทดสอบ แบบประเมิน แบบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ฯลฯ ตามสภาพจริง โดยเป็นการ วัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนแต่ละคน เป็นรายภาค/รายปี เมื่อการประเมินผลสิ้นสุดลง จึงนำผลการประเมินมาพิจารณาตัดสินการเลื่อนชั้น และอนุมัติการจบหลักสูตรของผู้เรียน เพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นต่อไป

2.2.9) ด้านการพัฒนาตนเอง ซึ่งหมายถึง ความสามารถของ ครูผู้สอนในการแสวงหาและเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ ทักษะและประสบการณ์ของตนเองเพื่อเป็น ความก้าวหน้าในสายงานหรืออาชีพในอนาคต มีความอดทนและพยายาม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค รู้จัก วินิจฉัยตนเองตามความเป็นจริงก่อนเพื่อทราบจุดอ่อนจุดแข็งของตนเอง พร้อมยอมรับเพื่อ ปรับเปลี่ยนตนเองให้เห็นคุณค่าในตนเอง พยายามสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเอง แสวงหาความรู้ และสะสมประสบการณ์การทำงานอย่างมืออาชีพ เพื่อสร้างพลังในตนเองให้สามารถเผชิญการ เปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน และนำความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์มาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2.2.10) ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ ซึ่งหมายถึง ความสามารถของ ผู้เรียนในการคิด จำแนกแยกแยะ สิ่ง/เรื่อง/ข้อมูลองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ วิเคราะห์ออกเป็น องค์ประกอบย่อย ๆ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ และ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อความ รูปแบบ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และนำไปใช้ในการ วิเคราะห์ตามจุดมุ่งหมาย ส่งผลต่อผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ได้กับสถานการณ์อื่น ๆ ในเชิงสร้างสรรค์

2.2.2) ด้านกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง ความสามารถของ ผู้เรียน ในการเพิ่มพูนความรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวร ซึ่งมีผลมาจากประสบการณ์และการฝึกฝนจนเป็นนิสัย มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตนเองและสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ รับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

2.2.3) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งหมายถึง คุณลักษณะของ ผู้เรียนที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง ที่ฝึกฝนในการเรียนรู้ แสดงถึงความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ โดยจะเป็นผู้ที่มีความทะเยอทะยาน มีความเชื่อมั่นในตนเอง ตั้งใจมุ่งมั่นในการเรียนรู้ให้สำเร็จตามมาตรฐานและเป้าหมายที่ชัดเจน มีความรับผิดชอบ มีความเพียรพยายาม ไม่ย่อท้อต่อปัญหา/อุปสรรคและมีความอดทนสูงจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2.1.13) ด้านมีเจตคติต่อการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง ผู้เรียนมีความรู้สึก นึกคิด ความคิดเห็น ความเชื่อและแนวโน้มพฤติกรรม หรือลักษณะท่าทางที่จะตอบสนองต่อประสบการณ์หรือต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ หรือเป็นการสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ การเกิดเจตคติ เป็นผลมาจากสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู ประสบการณ์เดิม การถ่ายทอดจากบุคคล สื่อต่าง ๆ และ ความต้องการของบุคคล เจตคติมีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาเจตคติของตนเองได้ ขึ้นอยู่กับกลุ่มอ้างอิงและบุคคลอ้างอิง ซึ่งใช้อิทธิพลทางสังคมเป็นเกณฑ์ ซึ่งเป็นตัวแบบ สามารถทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงแนวความคิด ความเชื่อ และเกิดการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้

2.2.14) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวและเพื่อน ซึ่งหมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวและเพื่อน หมายถึง ผู้เรียนมีความผูกพันกับบุคคลในครอบครัวและเพื่อน ในด้านอารมณ์และความรู้สึก โดยสามารถยอมรับและปรับตัวเองให้อยู่ร่วมกันในสังคมครอบครัวและสังคมภายนอกได้อย่างมีระเบียบแบบแผน กฎ กติกา ไม่ละเมิดสิทธิซึ่งกันและกัน ส่วนในด้านของการคบเพื่อนที่ดี มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนม ไว้วางใจซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือกัน จะชักนำกันไปในทางที่ดี ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามลำดับ

2.3.1.6 นำร่างแบบสัมภาษณ์เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องของคำถาม ความเหมาะสมในการใช้ภาษาและการสื่อความหมาย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1) ผศ.ดร. ชชาติชาย ม่วงปฐม ตำแหน่ง รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี และ อาจารย์สอนระดับปริญญาโทและปริญญาเอก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

2) นายธีระชัย นนพิภักดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนประจักษ์ศิลปาคาร อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000

3) ดร.สาส์นลิขิตชัย พลไธสง ผู้อำนวยการโรงเรียนอุดรพิชัยรักษ์พิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000

4) ดร. ดร.รจนา จันทร์กอง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนอนุบาลอุดรธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000

5) ดร.กมลชนก วงษ์ปัจฉิม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนประจักษ์ศิลปาคาร อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000

2.1.3.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความถูกต้องโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ ความตรงเชิงเนื้อหาและความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา ผลการวิเคราะห์ค่าความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.66 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39

2.1.3.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.3.9 จัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ทั้งการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์และกลุ่มข้าราชการครู ซึ่งประกอบด้วย

1) นายธีระชัย นนพิภักดิ์ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนประจักษ์ศิลปาคาร อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000

2) ดร. สาส์นลิขิตชัย พลไธสง ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนอุดรพิชัยรักษ์พิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000

3) ดร. รัตนาภรณ์ คำมูล ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

4) ดร. สุภากร สิมลี ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 จังหวัดหนองบัวลำภู

5) ดร.รจนา จันทร์กอง ครูชำนาญการ โรงเรียนอนุบาลอุดรธานี ถนนศรีสุข ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000

6) ดร. ดารา วิมลอักษร ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลอุดรธานี ถนนศรีสุข ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000 โดยดำเนินการ ดังนี้

2.4.1 ติดต่อประสานงานกับกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน เพื่อขอสัมภาษณ์พร้อมทั้งนัดหมายวันเวลาและสถานที่ในการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ดำเนินการสัมภาษณ์ บันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์และบันทึกเสียงตั้งแต่เริ่มต้นจนจบการสัมภาษณ์

2.4.2 ติดต่อประสานงานกับศึกษานิเทศก์ เพื่อขอสัมภาษณ์พร้อมทั้งนัดหมายวันเวลาและสถานที่ในการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ดำเนินการสัมภาษณ์ บันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์ และบันทึกเสียงตั้งแต่เริ่มต้นจนจบการสัมภาษณ์

2.4.3 ติดต่อประสานงานกับกลุ่มข้าราชการครู เพื่อขอสัมภาษณ์พร้อมทั้งนัดหมายวัน เวลาและสถานที่ในการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ดำเนินการสัมภาษณ์ บันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์ และบันทึกเสียงตั้งแต่เริ่มต้นจนจบการสัมภาษณ์

2.5 การตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือ

2.5.1 การตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสอบถามรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ในการตรวจสอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ออกแบบไว้ ซึ่งผู้วิจัยนำรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (รายชื่อตามข้อ 2.3.1.6) ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ปรับปรุงเครื่องมือวิจัยตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีเกณฑ์พิจารณาความเหมาะสม ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าประเด็นการสอบถามนั้นมีความสอดคล้องกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การยกระดับคุณภาพผู้เรียน
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าประเด็นการสอบถามนั้นมีความสอดคล้องกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การยกระดับคุณภาพผู้เรียน
- 1 เมื่อแน่ใจว่าประเด็นการสอบถามนั้นไม่มีความสอดคล้องกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การยกระดับคุณภาพผู้เรียน

นำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เฉลี่ย 0.92 แสดงว่า ประเด็นการสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โดยผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นว่าเป็นแบบสอบถาม ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการแสดงพฤติกรรมของข้าราชการครูในการยกระดับคุณภาพผู้เรียน และไม่มีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง

2.5.2 นำเครื่องมือวิจัยไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทุกข้อ

ผลปรากฏว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.504 ถึง 0.834 และหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (α -Alpha Coefficient) ผลปรากฏว่า แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับมีค่า 0.728

2.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

2.6.1 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษานิตเทศก์และข้าราชการครู นำไปวิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปประเด็นจากการสัมภาษณ์

2.6.2 ตรวจสอบความถูกต้องกับความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ขององค์ประกอบของรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ Index of Item-Objective Congruence: IOC โดยมีเกณฑ์ดังนี้ ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าได้ตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการ ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าวัดไม่ตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการ และให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าวัดได้ตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการหรือไม่

2.6.3 ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสอบถามรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาความเหมาะสมโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน นำผลการประเมิน มาหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลผล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 102)

5 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยตรวจให้คะแนนองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ในการพัฒนารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51–5.00	เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51–4.50	เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
2.51–3.50	เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
1.51–2.50	เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1.00–1.50	เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยมาก

โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมในการวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงจะถือว่า องค์ประกอบภาวการณ์การยกระดับคุณภาพผู้เรียน มีความเหมาะสมและสามารถนำไปพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมขององค์ประกอบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ค่าเฉลี่ยที่ได้ ประกอบด้วย องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านการพัฒนาองค์กร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D.= 0.44) องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านครูผู้สอน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D.= 0.44) องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านผู้เรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D.= 0.44) ถือว่า องค์ประกอบของรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือการใช้รูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ค่าความเหมาะสม ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมาก ค่าความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 อยู่ในระดับมากที่สุด

2.7 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการบรรยายข้อมูล

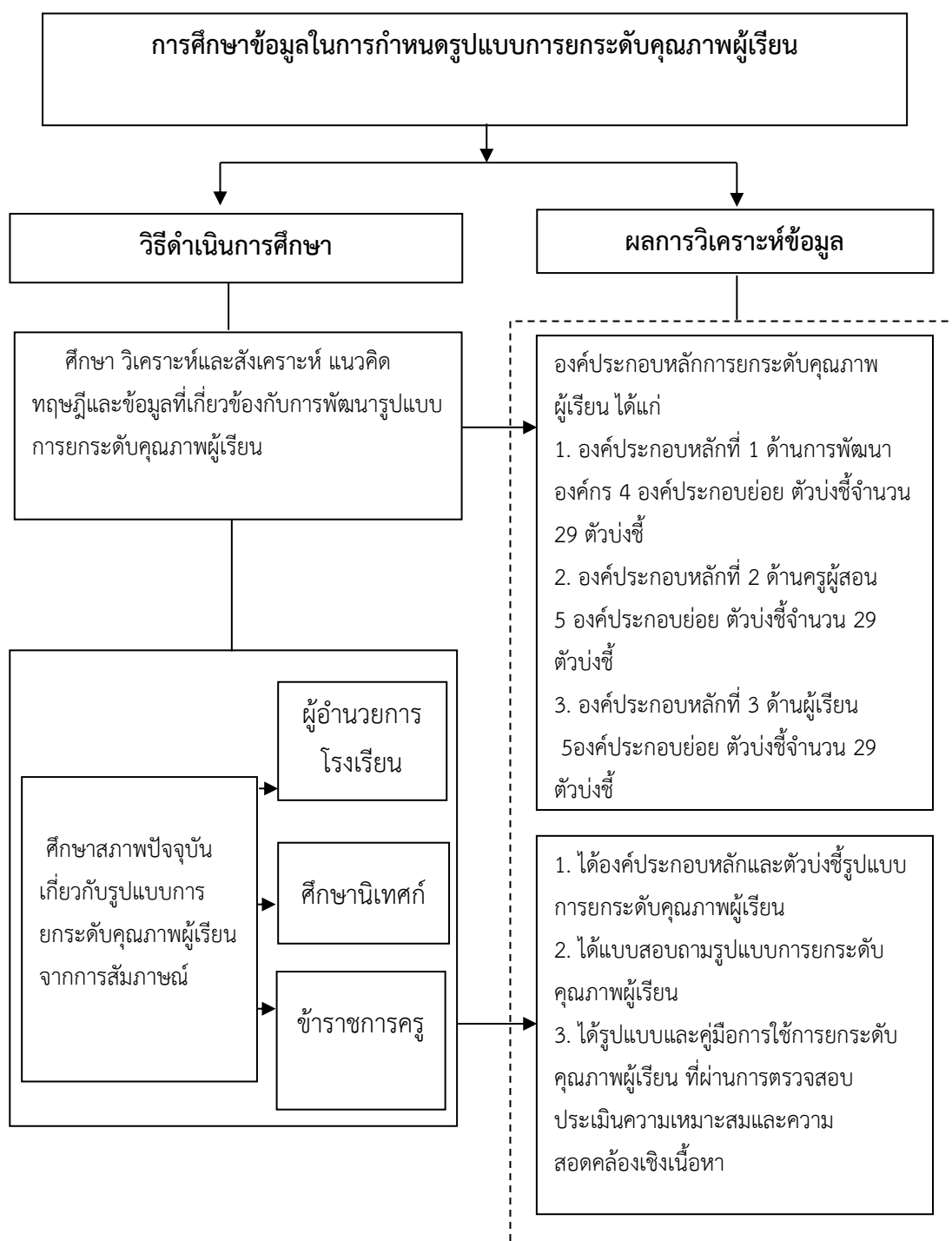
2.7.1 ร้อยละ (%)

2.7.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

2.7.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.7.4 ค่าความถี่ (f)

การดำเนินการในระยะที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรากฏดังภาพที่ 11

ภาพที่ 11 การดำเนินการระยะที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน
โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระยะที่ 2 ตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้ได้รับการแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่กลุ่มบริหารวิชาการ และข้าราชการครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 63 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 63 คน ข้าราชการครู จำนวน 2,705 คน รวมทั้งสิ้น 2,768 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 ประกอบไปด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้ได้รับการแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่กลุ่มบริหารวิชาการ และข้าราชการครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดขนาดตัวอย่างตามแนวคิดของ แฮร์และคณะ (Hair et. al., 2010) ที่เสนอเกณฑ์อัตราส่วน กลุ่มตัวอย่าง 5-10 คน ต่อจำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า 1 ตัว การวิจัยนี้มีตัวแปรรวม 87 พารามิเตอร์ กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมควรมีขนาดระหว่าง 435-870 คน ผู้วิจัย กำหนดจำนวนตัวอย่าง 7 คนต่อ 1 พารามิเตอร์ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 609 คน แล้วสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยจับสลาก สถานศึกษาจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป AMOS version 16.0

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 2 ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert (Likert Type) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ที่ผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) การหาค่าอำนาจจำแนกและการหาค่าความเชื่อมั่น โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน จากระยะที่ 1 ซึ่งได้องค์ประกอบหลัก จำนวน 3 องค์ประกอบ องค์ประกอบย่อย จำนวน 14 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ จำนวน 87 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านการพัฒนาองค์กร 4 องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้จำนวน 29 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านครูผู้สอน 5 องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้จำนวน 29 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านผู้เรียน 5 องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้จำนวน 29 ตัวบ่งชี้ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษาและตำแหน่ง ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้รูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยมีเจตนาถึงผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์และความสำคัญของการวิจัย พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีหนังสือส่งจากโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม

3.2 ลงพื้นที่ส่งแบบสอบถามให้ผู้บริหารสถานศึกษา กรณีโรงเรียนอยู่ในระยะที่ใกล้เพื่อตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับงานวิจัย

3.3 ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา เพื่อนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

4.1 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในด้าน เพศ วุฒิการศึกษาและตำแหน่ง ด้วยการคำนวณค่าความถี่และร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้รูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลผล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

- 5 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยตรวจให้คะแนนองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ในการพัฒนารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ความหมาย

4.51–5.00 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51–4.50 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

2.51–3.50 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง

1.51–2.50 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย

1.00–1.50 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยมาก

โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมในการวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงจะถือว่ารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้และสามารถนำไปพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ได้ค่าเฉลี่ยที่ได้เท่ากับ 4.79 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21 ถือว่า รูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) โดยการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโครงสร้างเชิงเส้นและกำหนดน้ำหนักตัวแปรย่อยที่ใช้ในการสร้างตัวบ่งชี้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป AMOS version 16.0 เพื่อทดสอบโมเดลสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พร้อมทั้งยืนยันองค์ประกอบที่เกิดขึ้นใหม่ว่า มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้วัดได้หรือไม่ สำหรับค่าสถิติที่ใช้วัดความกลมกลืน ในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้ (Byrne, 2001; Kelloway, 1998; Silván, 1999)

4.3.1 ค่าไค-สแควร์ (Chi-square Statistic: χ^2) หากโมเดลที่สร้างขึ้นมีค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้ (ค่า P) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 แสดงว่าโมเดลที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แบบสมบูรณ์ซึ่งซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ยากที่จะหาโมเดลที่มีความกลมกลืนอย่างสมบูรณ์ได้ จึงนิยมใช้สัดส่วนค่าไค-สแควร์/ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2/df) แทน

4.3.2 สัดส่วนค่าไค-สแควร์/ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2/df) โมเดลที่มีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Bollen, 1989)

4.3.3 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าระหว่าง 0-1 หากค่าของ GFI เข้าใกล้ 1 มากเท่าใด (ควรมีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป) แสดงว่าโมเดลที่ใช้ในการทดสอบ มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มาก (Brown & Cudeek, 1993)

4.3.4 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) เป็นดัชนีความกลมกลืนที่นำมาปรับแก้โดยคำนึงองศาอิสระ จำนวนตัวแปร และขนาดของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าระหว่าง 0-1 หากค่าของ AGFI เข้าใกล้ 1 มากเท่าใด (ควรมีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป) แสดงว่าโมเดลที่ใช้ในการทดสอบมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มาก

4.3.5 ดัชนีเปรียบเทียบความกลมกลืน (Comparative Fit Index: CFI) เป็นดัชนีเปรียบเทียบความกลมกลืนของข้อมูลเชิงประจักษ์ระหว่างโมเดลสมมติฐาน (Hypothesized Model) กับโมเดลอิสระ (Independence Model) มีค่าระหว่าง 0-1 หากค่าของ CFI เข้าใกล้ 1 มากเท่าใด (ควรมีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป) แสดงว่าโมเดลสมมติฐานมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Hu & Betler, 1999)

4.3.6 ดัชนีความกลมกลืนแบบประหยัด (Parsimony Goodness of Fit Index: PGFI) เป็นดัชนีที่แสดงถึงความกลมกลืนและความซับซ้อนของตัวแบบ ที่ให้ค่าดัชนีต่ำกว่าค่าสถิติพื้นฐานตัวอื่น ๆ (Normed Indices) มีค่าระหว่าง 0-1 ค่า PGFI ไม่มีค่ามาตรฐานที่ชี้ว่า ค่าสูงเท่าใดที่แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนแบบประหยัด แต่หากค่าของ PGFI เข้าใกล้ 1 มากเท่าใด (ควรมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป) แสดงว่าโมเดลที่ใช้ในการทดสอบมีความกลมกลืนแบบประหยัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์มาก

4.3.7 ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เป็นค่าดัชนีที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามองศาอิสระ โดยค่า RMSEA น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มาก (Close Fit) หากค่า RMSEA มีค่าใกล้เคียงหรือไม่เกิน 0.08 ถือว่าโมเดลที่ใช้ในการทดสอบมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่อยู่ในระดับยอมรับได้ แต่ถ้าสูงมากกว่านี้ ถือว่าโมเดลที่ใช้ในการทดสอบไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Arbuckle, 1995)

4.3.8 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (Root Mean Square Residual: RMR) เป็นค่าดัชนีที่วัดค่าเฉลี่ยส่วนที่เหลือจากการเปรียบเทียบขนาดของความแปรปรวน และความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรของประชากรกับการประเมินค่า ซึ่งดัชนีจะใช้ได้ดีเมื่อตัวแปรสังเกตทั้งหมดเป็นตัวมาตรฐาน (Standard Variables) โดยที่ค่า RMR ใกล้ศูนย์มาก (ควรมีน้อยกว่า 0.50) แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Bollen, 1989)

4.4 นำผลการวิเคราะห์ จากข้อ 4.3 มาคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่มีความเที่ยงตรง โครงสร้างเชิงเส้น คือ การตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลของตัวแปร เนื่องจากการวิเคราะห์รูปแบบ มีข้อตกลงเบื้องต้นสำคัญของการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ตัวแปรต้องมีความสัมพันธ์กัน โดยต้องมีความสัมพันธ์กันไม่น้อยกว่า .30 (ภทรพร เกษสังข์, 2549) ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับโดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทดสอบหาค่าสถิติเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูลที่จะมาวิเคราะห์

องค์ประกอบ 2 ค่า คือ ค่า Bartlett test of Sphericity หรือค่าแสดงความสัมพันธ์ (Correlation) ของกลุ่มตัวแปร ค่าที่ได้ควรมีนัยสำคัญ และค่า Measure of Sampling Adequacy (MSA) หรือค่าแสดงความเหมาะสมพอเพียงของความสัมพัทธ์ระหว่างตัวแปรของกลุ่มตัวอย่างที่สุ่ม (ให้ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) ควรมีค่ามากกว่า .50 โดยจากการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบหลักทั้ง 3 องค์ประกอบ สามารถจัดลำดับองค์ประกอบหลักที่มีความเหมาะสมในการเป็นรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ การตรวจสอบความตรงของโมเดล ABC พบว่า ปัจจัยด้าน ABC มีค่าน้ำหนัก (Factor Loading) ตามปัจจัย 2B 3C และ 1A และมีการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ 0.982 0.971 และ 0.956 ตามลำดับ สามารถอธิบายได้ (R^2) 0.964 0.943 และ 0.914 ตามลำดับ

การดำเนินการในระยะที่ 2 การตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กับข้อมูลเชิงประจักษ์ รายละเอียดดังภาพที่ 12

ภาพที่ 12 การดำเนินการระยะที่ 2 การตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระยะที่ 3 รับรองรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ในการวิจัยระยะที่ 3 จำนวน 9 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร การศึกษาระดับอุดมศึกษา จบการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 3 คน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ดำรงตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา/รองผู้บริหารสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้บริหารสถานศึกษาชำนาญ การพิเศษ ระดับปริญญาโทและเป็นผู้บริหารไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือจบการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 3 คน และข้าราชการครู ที่ดำรงตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ/ครูเชี่ยวชาญ และจบ การศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 3 คน โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ การยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนอง ยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประกอบด้วย

- 1) ผศ.ดร. ขาดิชา ย ม่วงปทุม ตำแหน่ง รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี และ อาจารย์สอนระดับปริญญาโทและปริญญาเอก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
- 2) ผศ.ดร. พนายุทธ เขยบาล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 64 ถนนทหาร ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000
- 3) ดร. นวัตกรรม หอมสิน ตำแหน่ง อาจารย์ สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรธานี 41000
- 4) ผอ. อีระชัย นนพิภักดิ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ วิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนประจักษ์ศิลปาคาร อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000
- 5) ดร. สาสนลิขิตชัย พลโธสง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ วิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนอุดรพิชัยรักษ์พิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000
- 6) ดร.ชนากานต์ จันทรมงคล ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนประจักษ์ศิลปาคาร อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000
- 7) ดร. กมลชนก วงษ์ปัจฉิม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน ประจักษ์ศิลปาคาร อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000

8) ดร. อรุณรสมิ์ บำรุงจิตร์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000

9) ดร. ดารา วิมลอักษร ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลอุดรธานี ถนนศรีสุข ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกการสนทนากับผู้เชี่ยวชาญ แบบสอบถาม ที่ได้จากระยะที่ 1 และแบบสอบถามที่ได้จากระยะที่ 2 ในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ซึ่งเป็นการรับรองเพื่อยืนยันรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากการสนทนากับผู้เชี่ยวชาญของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครู นำไปวิเคราะห์สังเคราะห์และสรุปประเด็นจากการสนทนา

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อรับรองเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้รูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลผล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

5 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยตรวจให้คะแนนองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ความหมาย

4.51 – 5.00 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง

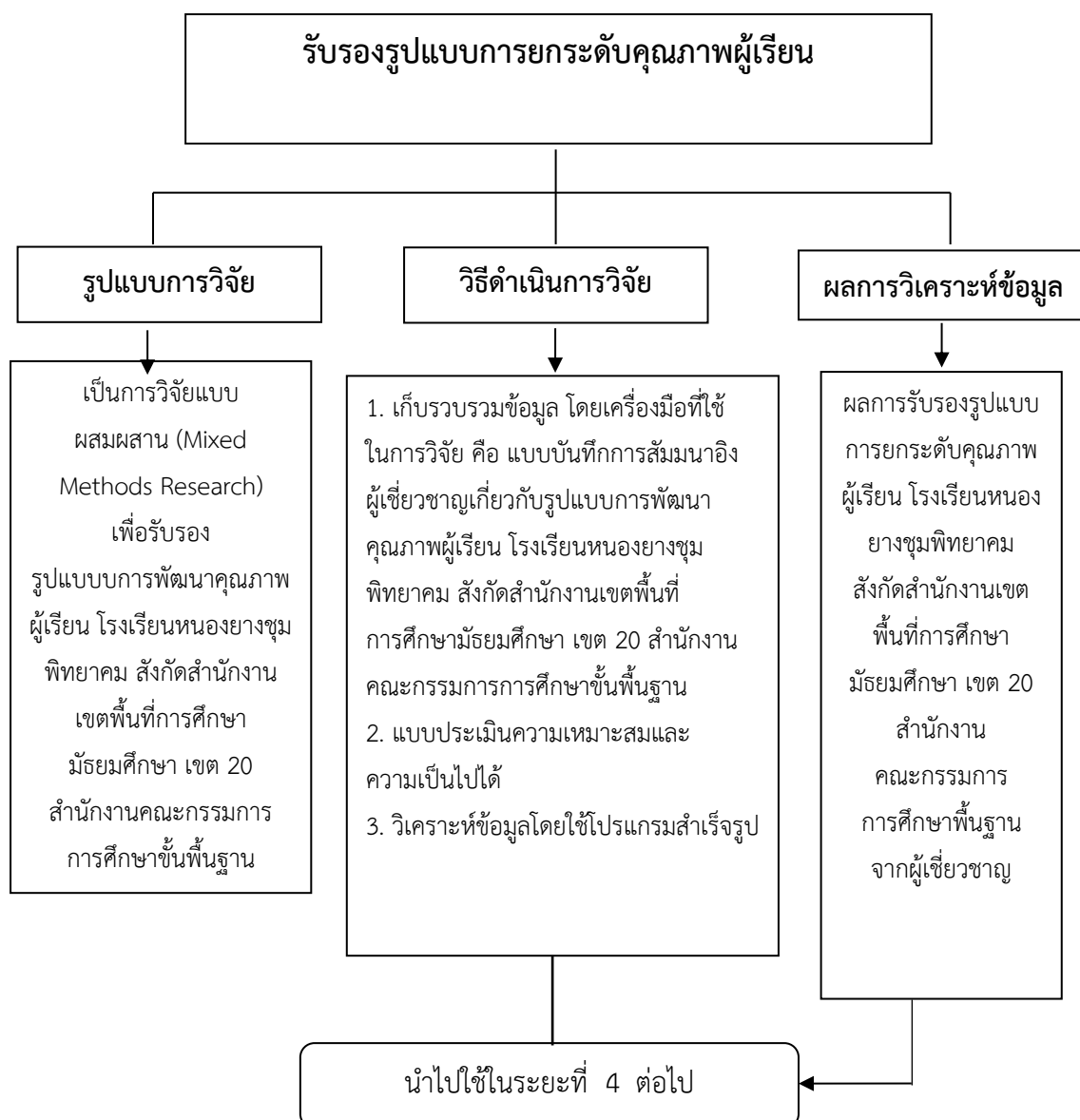
1.51 – 2.50 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยมาก

โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงจะถือว่ารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ และสามารถนำไปพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ค่าเฉลี่ยที่ได้เท่ากับ 4.45 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 ถือว่ารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ค่าความเป็นไปได้ของรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ค่าเฉลี่ยที่ได้เท่ากับ 4.72 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 ถือว่า องค์ประกอบของรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

3.3 สถิติพื้นฐานในการใช้บรรยายข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ (SPSS for Windows) ประกอบด้วย ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าความถี่ (f)

ภาพที่ 13 การดำเนินการระยะที่ 3 การรับรองรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน

โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระยะที่ 4 ศึกษาผลการนำรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การศึกษาผลการนำรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ มีวิธีดำเนินการเพื่อศึกษาผลการใช้องค์ประกอบของรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้าราชการครูผู้สอน จำนวน 12 คน ผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 153 คน และ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 9 คน

2. วิธีการดำเนินการวิจัย

2.1 ประชุมชี้แจง สร้างความตระหนักและความสำคัญเกี่ยวกับการยกระดับคุณภาพผู้เรียน

2.2 ข้าราชการครูและผู้เรียนโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม ศึกษารายละเอียดตามประเด็นเกี่ยวกับรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ที่มีองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้

2.3 ข้าราชการครูโรงเรียนหนองยางชุม นำองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้ ไปใช้ สอดแทรกในระหว่างการจัดการเรียนการสอนกับผู้เรียนโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม

2.4 สรุปผลการใช้รูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยประเมินคุณภาพการวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู คุณลักษณะอันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สิ้นภาคเรียน

2.5 ประเมินระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจต่อการนำรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของข้าราชการครู

2.6 ประเมินระดับความพึงพอใจของผู้เรียน

2.7 ประเมินระดับความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามประเมินระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลผล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

5 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ตัวบ่งชี้มีระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยตรวจให้คะแนนองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ในการพัฒนารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2556) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ความหมาย

4.51–5.00 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51–4.50 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.51–3.50 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.51–2.50 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00–1.50 เป็นตัวบ่งชี้ที่มีระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยมาก

โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจในการวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงจะถือว่ารูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน สามารถนำไปพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติตามรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ค่าเฉลี่ยที่ได้เท่ากับ 4.74 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 ถือว่า ครูผู้สอนโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม มีการปฏิบัติตามรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ค่าเฉลี่ยที่ได้เท่ากับ 4.73

และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 ถือว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอนและ ผู้เรียนโรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน โรงเรียน หนอง ยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก

3.3 สถิติพื้นฐานในการใช้บรรยายข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการ วิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ (SPSS for Windows) ประกอบด้วย ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าความถี่ (f)

ภาพที่ 14 การดำเนินการระยะที่ 4 การศึกษาผลการนำรูปแบบการยกระดับคุณภาพผู้เรียน

โรงเรียนหนองยางชุมพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้